

1849-05-02

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Omtalte personer:

J.Th. Lundbye

Cathrine Elisabeth Skovgaard

Georgia Skovgaard

Tham Masmann Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 2 nr. 12

DOKUMENTINDHOLD

Brev til Georgia Schouw, hvor P.C. Skovgaard beretter om sit liv. Han skriver også om sit savn til vennen J. Th. Lundbye og sin kærlighed til Georgia. Kladder til brevet kan findes i Mappe 2 nr. 8a-b.

TRANSSKRIFTION

Den 2 de Mai 1849.

Øieblikket overvælder mig! det Menneske jeg elsker høist af Alle lægger sin Skjæbne i min Haand, dog nei! ikke i min Haand, i Guds Haand er den og bliver den, men knytter den til min.

Hvilket Øieblik! den høiste Lykke paa Jorden jeg kan tænke mig, kan jeg i dette Øieblik gribe, om jeg gribe rigtigt, griber jeg Feil bliver det til Forbandelse.

Hvad har der mødt mig før i Livet? - Ogsaa jeg har faaet en Lykkelig Barndom,

i Fattigdom, men alligevel Lykkelig, thi jeg var blandt gode Mennesker som elskede mig som jeg elskede; de tunge Uveirsskyer som brød løs mod mine Forældre¹, saa jeg nok, men følte ikke, jeg var glad! om Vinteren trillede jeg mig i Sneen; om Sommeren i Græsset i Høst og i [?Hvoren] paa Marken. Jeg blev confirmeret; jeg stod der i stive Skjorder med Halsbind og Flibber, og hørte paa Talerne og den lange Overføring med en Andagt som sømmede sig, Præsten spurgte mig: troer Du paa Gud, Fader, Søn og Helligaand, forsager Du Djævelen og alt hans Væsen? Ja! vil Du holde dette det Løfte til den sidste Salige Ende? Ja! Saa giv du Gud Dit hjærte, og mig din Haand! Jeg var rystet, en ukjendt Alvor gjennemtrængte min Sjæl, for første Gang gjorde jeg Brug af min fri Villie, jeg valgte selvstændig for Livet, jeg var ikke Barn længere. Jeg forlod Hjemmet, jeg kom mellem mere eller mindre Fremmede Mennesker. (i mine Bedsteforældres Huus var jeg Fremmed i Modsætning til Hjemme) jeg mødte gode

●2●

Mennesker, maa ogsaa raa Mennesker, jeg begyndte at smage det bittre i Livet, og jeg var ene; da mødte jeg Lundbye², jeg fløi ham imøde, men han var ikke ene, kun langsomt kom jeg ham nærmere, og da han døde, var jeg endnu kun paa Veien, ihvor nær jeg end var kommet ham.

I Tiden der ligger mellem den Dag da jeg ophørte at være Barn, og til denne, har jeg prøvet endel og lidt meget, og er ikke sluppet Verden igjennem, uden "Som fugl med svedne Vinge" Gud har været mig naadig, har jeg end følt Djævelens Kløer, ham har jeg dog aldrig tilhørt, jeg seer tilbage paa mit Liv og seer megen Skrøbelighed, men intet forsætlig Ondt,

al den Modgang jeg har mødt har været til mit Gavn, jeg var altid et bedre Menneske i Modgang og Medgang; bør jeg da nu modtage Lykken? ja af Guds Haand bør jeg modtage den! griber jeg den af Hans Haand saa griber jeg ikke Feil. Jeg vil saaledes nu opsætte vor Pagtens Grundlov: "Først Guds Rige og Hans Retfærdighed" "Kjærligheden maae være fuldkommen paa begge Sider "de To skulle blive som Een" det er Ordet hvori Velsignelsen ligger, kun deri ligger den." Paa anden Grund tør jeg ikke bygge. Jeg vil nu svare paa Dine Ord, uendelig Kjære Pige! og imødegaae din Tvivl. Kan Du efter alvorlig

●3●

Prøvelse gjentage de Ord Du sagde til mig i Mandags: at jeg var Dem kjærest af Alle paa Jorden: at Du følte Du trængte til en Støtte, og at Ingen kunne være det saa meget som jeg, saa mener jeg Du har [den] Kjærlighed til mig som jeg længes efter. Jeg spørger ikke om det er den samme Følelse De nærer for mig, som det var for Lundbye²; Ingen kan udgrunde Kjærlighedens Væsen eller maale dens Dyb. Du skal ikke glemme Lundbye², saa lidt som jeg vil glemme ham, Du skal ikke glemme -Nogen Du har kjær, for mig, men mig maa Du elske anderledes, og forud for alle Andre. Lundbye² er et Minde, levede han, var der ikke vexlet et Ord imellem os.

"I Himlen skal ingen tage til Ægte, eller gifte sig" Gud modtager ikke ubetænksomme Løfter, det gjør kun den Onde. Da Lundbye levede, var han den Sjæl der stod mig nærmest af Alle; Tal til mig om ham saa meget De vil, Tal om Alt, og det vil finde Gjenklang for mig. Græd ved mit Bryst, og udbred Armene imod mig naar jeg vil græde; men vi vil ikke hengræde Livet, vi vil glæde os over Guds uendelige Godhed. Hvis vi ere gode og lydige, vil Gud lede vore Skridt og bane vore Veie, og tilsidst tage os til sig "i Himmelbyen"! –

¹ Cathrine Elisabeth Skovgaard (1795-1854). Født Aggersborg, og gift med Tham Masmann Skovgaard (1794-1835). Forældre til maler P.C. Skovgaard (1817-1875).

² P.C. Skovgaards nære ven maleren J. Th. Lundbye (1818-1848). Han var forlovet med Georgia Schouw. Lundbye drog i krig, og dør af et vådeskud den 25. april 1848.

Din 2de Mai 1849.

Publiceret overlever mig! det Menneske jeg elsket først af
af Alle legger sin Højhed i min Gaard, dog nei! ikke
i min Gaard, i Guds Gaard er den og bliver den, men
Ligthed den til min. Guds Guds! den første
Ligthed, som Jorden jeg den første mig, den jeg i alle Guds
gids, og jeg gids rigtig, gids jeg Guds bliver det til
Lorbarhed. Guds for den vilde mig for i
Lind? — Guds jeg for Guds en ligetil Barnhed, i
Ligthed, men alligevel ligetil, og jeg var blandt gode
gode Mennesker som elskede mig og som jeg elskede; de
lunge Høiherter som brød sig med mine Lørdage, som
jeg var, men Guds ikke, jeg var glad! om Winteren ville
de jeg mig i Omme, om Sommeren i Guds i Guds
og i Guds Guds Marlene jeg blev konfirmeret; jeg var der
i sin Højhed med Gudsind og Liggende, og Guds Guds Talerne
og den lange Konfirmering med en Andagt som Jomfru
jeg, Guds Guds mig: hvor du Guds Guds, Den og
Gudsind, Guds Guds Guds og alt Guds Høiherter? ja!
mit du Guds det Guds til den første salige Guds? ja!
ja Guds Guds det Guds, og mig den Gaard! jeg var Guds,
men Guds Alvor Guds Guds min Guds, for Guds
Guds Guds jeg Guds af min Guds Høiherter, jeg var Guds
Guds for Lind, jeg var ikke Barn Guds. Jeg
Guds Guds, jeg var Guds men alle mine
Guds Mennesker (i min Guds Guds Guds Guds
jeg Guds i Guds Guds til Guds) jeg var Guds

